

שמואל איטה
בן אסתר ואבא
טלד כב' תשרי תשל"ד

18.10.73

דרגה: רב קרן
מ.א. 431475

איטת שמואל ז"ל

שמואל בן אסתר ואלה נולד בשנת תרצ"ט - 1939 בפס שבאונקו
והיה איציק עם משפחתו בשנת תש"ט - 1949. האלמנה השתקפה בקצת
אולפיה והוא לא הביחם היסודי "לייטל". אחרי שאלמנה פתחה חברה
סיום את לימודיו בבית-הספר התיכון "קציק" למד "אמנה אנאלי".
למולד היה תלמיד מצטיין שזקק התמדה ולקויה על לימודיו הצליח
להשיג להשיג מוציאים. הוא נכל יחד עם החבורה הנאמרת והוא
ששומרה מהשירות הצה"ל נצל את הופך הנה כשפיקים נאמרה החברה.
הנאמרה שהקים הסבה למפץ משקלם בזכות אחריו היה על שמואל.
הוא השקיע מאמצים רבים וקבץ שפיר לימודים בהן פתח לימודים
חבשתי ולבסוף ששיר פלורה ליצירה. הוא נשאו אשה את פנינה
והקים יחד פלורה את ביתו בחברה. בשנת 1970 נולד בנאו אביו
ובשנת 1972 נולדה בתו אסתר. בשנת 1974, חבשים ספונים אחריו
שפיר בקרה, נולד בנו הצעיר שנקרא על שם אביו - שמואל.

שמואל היה אדם שנהג היולר והפאניתי והתחבב על אכיל
וידידיו בזכות טלם זכר וקסמו האישי. הוא היה צליל ופה תלח.
הוא אישיות איתקת, שפאולו והזיכריתו בשו את לא הסאביום
לאולו. הוא היה ער הדרכו ופנול המעשו והוא חי"ל, אדם הול
שקט נפשי שהערה אלויה על שפיר.

בזמנו הפנוי עסק בספואט והקצה חבשים, תחבוב שפיר את
אולפיו השקט. הוא היחיד זקנו ספיר אולפית והקצה ספירות צפאיות
בתחום אולפית השמיון.

שמואל קיים עצה"ל באחזית אולפוס 1958 ובקט זשירי בחול השמיון
חול פליו קטל אולפ וטלם בו את מקלם הפלורה על כוחות הובטה.
לאחר השירות האכשר זשאר כחופתן ואחר תקופת שירות באול
בזות טק, סים קורס אפקדי טנקים אנשור זשירי הקבוצה טנקים
כאמך.

בשנת 1961 סיים בהצמחה קורס קצנים בהיח"ס עקצנים

של צבא וקורס קציני שריון הבית הספר אשדוד אנשור אשדוד
במפקד מחלקה במצב טנקים המסגרת חטיבת שריון 7. בתקופת
שירותו החטיבה לא קיים צוותה ולכן לא היה בן כנפי הצנחן.
בשנת 1961 סיים את השירות הסדיר והתגייס אשדוד, שנה אחת,
הצבא הקנדי. בתקופה זו שלט במחלק הבית הספר אשדוד.
בשנת 1962 שוחרר מהשירות והוצב ליחידת לוחמים של חיל השריון.
אפי, שחזרו הולדה לבריגדה 800.

בשנת 1965 סיים בהצלחה קורס מפקדי פלוגות השריון ומנהל
אתפקיד 800 מפקד פלוגת טנקים. בתפקידו זה הולדה לבריגדה
סיני.

באחרי שש שנים הימים השתתף עם יחידתו בקריבות זכרון
חזי הוי סיני. בקריבות אלה נפצע אפרה אבות החולים קהילה.
הוא סרב בעת תקף אפרה ליחידה לרפואה ולמרות פציעתו לב אשדוד
היחידה שריון.

שמואל, שמונה מאות קצת אפרה, אלה את השירות בצבא
והוא בו זמנית מנהל אפרה. הוא היה מפקד קהילה קהילה שקרא
אפרה אפרה אפרה יסודות אפרה. הוא היה כוח צוות
ואחרי חולים, הוא אפרה אפרה ואלקטרוניקה ואלקטרוניקה
אפרה אפרה. הוא היה במחלק אפרה, אפרה, את האפרה
אפרה אפרה את תנאי השירות היחידה.
באחרי ואם הכפחים, השתתפה היחידה שלו בקריבות האפרה
וההקצרה אפרה האפרה אפרה אפרה אפרה אפרה
במפקד אפרה, שקרא את הקריבות אפרה אפרה אפרה
אפרה של שמואל אפרה אפרה אפרה אפרה אפרה.

הכה תש"י תש"ז 18 באוקטובר 1973 השתתפה היחידה שלו
בקריבות אפרה אפרה אפרה אפרה אפרה אפרה - צוות חופה
שמואל אפרה אפרה. שמואל שקרא אפרה אפרה אפרה
אפרה אפרה. הוא היה אפרה אפרה אפרה אפרה אפרה
אפרה אפרה, שני אפרה אפרה אפרה אפרה אפרה אפרה

ושתו לחיות. נפוצה פיתה האדומה השונה מאשפחה, שכן אחיו של
שמואל נפל בקרב מיזון תפקידו בשלוח משפחת ישיאל. אחריו אלו חלקה
שמואל אצבעת רה-סין.

במכתב תולדות המשפחה השלוחה כתב אפרים יהודה:

"רה-סין שמואל איננו זמין הוא אפרים פזית טנקים ביחידת שריון
שתחת פקדיו. הכרתו נזק כפי אחרונה מאפרים על נפש ואמית' זה,
אשר הואי הקהלות הקשים הנביא את אנשיו באומ' זה והשירה
במחון על חייליו וכל אפרים. הנה הוא אינו שריון אלא אפרים
לאופת שבתחבא על חייליו ואפרים אפולח פיתה אפרים כדבר
ליחידתו".

הני משפחתו הקימו אלכברו היכל אברהם הבית הנצחי קבוצה
ששת הימים התורה.

המשפחה.

בשרות גיל
השולח יטל שיל
מס' אישי 574/10
ד.צ. 11
צ.ה.ל.

שכתוב חלקי המכתב

שי מערכת, בדרום

לכבוד

יטל שיל
הנכס
חברת

בטחון שדה

אל תפטט!

אכתביו האחרונים.

13.10.73

כיום טלס

אין מנצח את ההצגה וטוב
אין מנצח את ההצגה בסדר
אין מנצח את ההצגה בסדר
ההצגה וטוב את ההצגה בסדר
אין מנצח את ההצגה בסדר

מהמחזה שלולין

בשרות פעיל

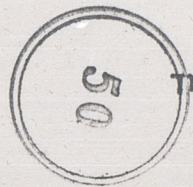
השולח

מס' איש 431475
ד.צ. 2537
צ.ה.ל.

שי מערבית בדרום

ועתה תהיה הבחנה!

פקוד דרום/חינוך

לכבוד

א"ח פ"ק
מ' הנסל 151

חברה

בטחון שדה

אל תפטט!

15.10.73

א"ח פ"ק
מ' הנסל 151

לכבוד שלום
א"ח פ"ק שלם
לכבוד מ"מ ולמ"מ שלום
בסדר א"ח מלך נהלים בקל
הכניסו ד"ל אלם
שאלך

שמואל, בן אסתר ואבא, נולד בשנת תרצ"ט (1939) בפס שבמרוקו ועלה ארצה עם משפחתו בשנת תש"ט (1949). המשפחה השתקעה בגבעת-אולגה והוא למד שם בבית-הספר היסודי "עמישב". אחרי שעקרה המשפחה לחדרה סיים את לימודיו בבית-הספר התיכון המקצועי "עמל", במגמה של נגרות. שמואל היה תלמיד מצטיין בהתמדה ובשקידה על לימודיו, והצליח להגיע להישגים מעולים. שמואל גויס לצה"ל במחצית אוגוסט 1958 וביקש

לשרת בחיל השריון, שקרא ולמד עליו וראה בו את מקור העצמה של כוחות היבשה. לאחר סיום הטירונות הוכשר כתותחן ולאחר שעשה תקופת שירות כאיש צוות טנק, סיים קורס מפקדי-טנקים ונשלח לשרת בגדוד טנקים כמט"ק. בשנת 1961 סיים בהצלחה קורס קצינים בבית-הספר לקצינים של צה"ל וקורס קציני שריון בבית-הספר לשריון, ונשלח לשרת כמפקד-מחלקה בגדוד טנקים, במסגרת חטיבה 7. בתקופת שירותו בחטיבה עבר קורס צניחה וזכה לענוד כנפי-צנחן. בשנת 1961 סיים את השירות הסדיר והתנדב לשרת שנה אחת בצבא קבע. בתקופה זו שימש כמדריך בבית-הספר לשריון. לפני שחרורו הועלה לדרגת סגן.

בשנת 1962 שוחרר שמואל מהשירות הסדיר והוצב ליחידת מילואים של חיל השריון. את הידע הרב שרכש בתחום הנגרות בתקופת לימודיו בבית-הספר המקצועי, ניצל כאשר הקים נגריה משלו בחדרה. הנגריה שהקים הפכה למפעל משגשג בזכות מרצו הרב של שמואל. הוא השקיע מאמצים רבים ועבד שעות ארוכות בפיתוח מכונות חדשות ושכלול שיטות עבודה וייצור. הוא נשא לאישה את חברתו פנינה והקים יחד עמה את ביתו בחדרה. בשנת 1970 נולד בכורו אבי, ובשנת 1972 נולדה בתו אסתר. שמואל היה אדם שנהג ביושר ובהגינות והתחבב על מכריו ועל ידידיו בזכות טוב לבו וקסמו האישי. הוא היה צעיר יפה תואר, בעל אישיות מרתקת, שדמותו והליכותיו כבשו את לב הבריות. מטבעו היה ישר-דרך וצנוע במעשיו ובאורח חייו, אדם בעל שקט נפשי, שהשרה סביבו אווירה של שלוה. בזמנו הפנוי עסק בספורט ובעיקר בדיג – תחביב שתאם את אופיו השקט. הוא הרבה לקרוא ספרי מופת ובעיקר ספרות צבאית בתחום לוחמת השריון. בשנת 1965 סיים בהצלחה קורס מפקדי פלוגות שריון ומונה לתפקיד סגן מפקד פלוגת טנקים. בתפקידו זה הועלה לדרגת סרן. במלחמת ששת הימים השתתף עם יחידתו בקרבות לכיבוש חצי האי סיני. בקרבות אלה נפצע והועבר לבית-החולים בעורף. הוא סירב בכל תוקף לעבור ליחידה עורפית ולמרות פציעתו שב לשרת ביחידת שריון. שמואל, שחונך לאהבת העם והמדינה, אהב את השירות בצה"ל וראה בו זכות גדולה וייעוד. הוא היה מפקד קר-רוח, בעל שיקול דעת מעמיק ודרך חשיבה יסודית ובהירה, חדור רוח צוות ואחוות לוחמים. הוא היה מסור לחבריו ולפקודיו ושימש דוגמא ומופת לחיילים ומפקדים, שכן כמפקד דגל בדאגה לפרט וניסה לשפר את תנאי השירות ביחידה. במלחמת יום הכיפורים השתתפה יחידתו בקרבות הבלימה וההבקעה נגד המצרים בסיני. בקרבות המרים והקשים התגלה שמואל כמפקד מעולה, שקרא את הקרב בצורה נכונה והשרה על פקודיו אווירת שלוה וביטחון בכוחם וביכולתם. ביום כ"ב בתשרי תשל"ד (18.10.1973), השתתפה יחידתו בקרבות להרחבת ראש הגשר באזור מחנות "סולטן" – צומת "חיפה", שממערב לתעלת סואץ. שמואל, שנע בראש הפלוגה, נפגע מטיל שנורה על-ידי האויב ונהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בחדרה. השאיר אחריו אישה, בת, שני בנים, שהאחד שנולד אחרי מותו נושא את שמו – שמואל, הורים חמישה אחים ושתי אחיות. נפילתו הייתה האבדה השנייה למשפחה, שכן אחיו של שמואל נפל בעת מילוי תפקידו בשירות משטרת ישראל. לאחר נופלו הועלה שמואל לדרגת רב-סרן.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "רב-סרן שמואל איטח ז"ל היה מפקד פלוגת טנקים ביחידת שריון שתחת פיקודי. הכרתיו תוך כדי המלחמה כמפקד עז-נפש ואמיץ-לב, אשר בימי הקרבות הקשים הנהיג את אנשיו באומץ-לב והשרה ביטחון על חייליו ועל מפקדיו. הוא היה איש שריון מעולה ומפקד למופת, שהתחבב על חייליו ועל מפקדיו. נפילתו הייתה אבדה כבדה ליחידתנו".

בני משפחתו הקימו לזכרו היכל לתורה בבית-הכנסת "קדושי ששת הימים"

בחדרה.